

Н. п. Филиповъ -- Falco Peregrinus)

Гостъ

(Изъ запискитѣ на ловеца)

Слънцето преваляше задъ лесовѣтъ на Петковъ-врѣхъ, и вечернитѣ сѣнки неусѣтно се спускаха по малката планинска долина.

Турнахъ въ ранеца единъ добъръ коматъ хлѣбъ, кжсъ пушена сланина и 2—3 глави чесновъ лукъ и се стегнахъ на пѣтъ къмъ върховетѣ на Лѣвщица.

— Кжде се стѣгашъ? — запита ме горскиятъ, който току-що се върна отъ обиколката си и окачваше оржжието си на куката.

— Ще пжтувамъ — отговорихъ.

— Накжде, ако е рекълъ Господъ?

— Къмъ Горна Лѣвщица.

— Ами нали се мръква вече? Остани и тая вечеръ тука, па утре рано потегли.

— Не може. Трѣбва рано сутринята да осъмна горе, за да издебна нѣкоя коза.

— А кжде ще спишъ?

— Горе, въ края на гората, при крайната дѣско-рѣзница. Нали е тамъ пазачътъ на дѣскорѣзницата, Кръстьо?

— Тамъ сега Кръстьо го нѣма. Днеска е недѣля, и той още вчера си е отишелъ въ селото на премѣна